

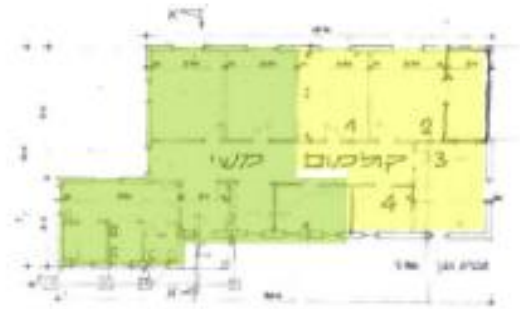

הילדים בילו כל שעות היום והלילה בבית הילדים, פרט לשעתיים אחרי הצהריים כש'ביקרו' בבית ההורים שהחזירו אותם, השכיבו אותם, סיפרו להם סיפור ומסרו אותם לידיים הנאמנות של המטפלת. כל לילה אחד ההורים ישן בכל בית ילדים בתורנות ועל כך סיפורים רבים...

עם המעבר ללינה המשפחתית וריבוי בילודה, נבנו בתי ילדים נוספים; פעוטונים, גנים וגם מבנים לגיל בית ספר.

הגן היה בשימוש עד שנות ה 80 ועם בניית "גן פורמאיקה (גן זית החדש) המבנה הוסב בחלקו ל"בית קולמוס", חדרי עבודה לצוות מתרגמים ואקדמאים ובחלקו לחדרי עבודה של מפעל המשי

הגן הראשון, "גן זית", גם הוא הותאם למנוחה בלבד, אולם במרוצת הזמן הבניין התיישן וכל ילדי הגן שוכנו בגנים החדשים והגן הישן הפך ל"בית קולמוס", למעשה לבית משרדים ובעיקר למפעל התרגום של טוני בריס ז"ל (אב לאורלי, מרגלית, מיכל ונועם), חדרי עבודה לפרופ'. הנרי ניר (אבא של שולמית) והעיתונאי ג'ון פדלר ז"ל ולידם שימש לסדנה הראשונה של מפעל המשי.

עם ההפרטה, היזמויות הללו התפזרו למקומות שונים בקיבוץ והמבנה שופץ לבית מגורים לנקלטים כפי שגם הפעוטון הראשון ממול.